

Fónagy Zoltán (CSc 1999) történészi pályáját az ELTE Bölcsészettudományi Karán kezdte, ahol 19. századi magyar történelmet oktatott. 1996-tól az MTA Történettudományi Intézetének tudományos munkatársa, majd főmunkatársa. DAAD-ösztöndíjasként egy évet töltött Göttingenben a Max Planck Institut für Geschichte vendégeként: ott mélyült el érdeklődése a hétköznapi élet története iránt. A kandidátusi fokozatot Nemesi birtokviszonyok az úrbérrendezés korában című értekezésével szerezte meg. (A nemesi birtokviszonyok az úrbérrendezés korában. Adattár. 1–2. MTA BTK TTI. Budapest, 2013.) Könyvét Akadémiai Ifjúsági Díjjal, illetve Hanák Péter Díjjal jutalmazták. Több, a nagyközönségnek, illetve az egyetemi oktatásnak szánt összefoglalás számára írta meg a 19. század történetének különböző részeit. Ezen munkák közül több megjelent idegen nyelveken is. Tanulmányokat, könyvfejezeteket publikált az 1848–49-es szabadságharc, illetve Budapest 19. századi gazdaság- és társadalomtörténete köréből. Önálló kötete jelent meg Wesselényi Miklósról, Széchenyi Istvánról, illetve egy összefoglalója a 19. század második feléről. 2003 és 2009 között a bécsi Collegium Hungaricumban tudományos igazgatóhelyettesként, majd 2004-től igazgatóként dolgozott: munkáját a Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével ismerték el. Kutatási témái főleg a társadalom- és művelődéstörténet köréből kerülnek ki, amelyekhez szívesen közelít a történeti antropológia módszerével. 2017-től Széchenyi István levelezésének kritikai kiadásán dolgozik. A történelmi ismeretterjesztés iránti elkötelezettségét számos folyóiratcikk és ismeretterjesztő előadás mellett A hétköznapi élet története címmel indított, sokezeres olvasótáborral rendelkező internetes blog is jelzi.